Zapiski iz pouka Osnove programiranja II Programiranje Mikrokontrolerjev

Matej Blagšič

23. februar 2018

Kazalo

1	Osnovno	2
2	Podatkovni tipi	2
3	Branje podatkov	3
4	Pisanje podatkov	3
5	Funkcije	3

1 Osnovno

Pri temu predmetu bomo obravnavali jezik C. Za uporabo lahko preneseš okolje Codeblocks z MinGW inštalacijo ali posebej MinGW compiler in poljubno okolje(Jetbrains).

Pomembno je, da imaš predznanje iz prejšnjega polletja pri Javascriptu, saj so tipi spremenljivk, sintaksa in drugo zelo podobno, tako da v detajle o stvarih, ki so enake ne bom šel.

Vsak dokument začnemo z #include <stdio.h> za standardne vhodne in izhodne ukaze. Vsaka koda se izvaja znotraj main funkcije:

```
int main(){
   printf("Hello!\n");
   return 0;
}
```

Prav tako je pomembno uporabiti PODPIČJE za vsakim ukazom/vrstico!!!

Če začnemo na začetku, opazimo #include ukaz. Ta se izvrši, preden se karkoli drugega. V temu primeru lahko vnesemo knjižnice. Te nam olajšajo programiranje s tem, da nam en ukaz izvede več ukazov, ki bi jih morali tipkati na roke. To datoteko/knjižnico navedemo lahko z "datoteka"navednicam. Če pa damo v <datoteka>, potem pa išče datoteke v sistemskih mapah okolja. Te datoteke so vrste header s končnico .h. V našem primeru je knjižnica za pisat in brat podatke - vhodne in izhodne podatke. To je podobno kot v javascriptu: <script src="datoteka">

2 Podatkovni tipi

Si poglejmo zgled:

```
int main(){
   int a;
   float b; //spremenljivka

   printf("Vprisi prvo vrednost");
   scanf("%d", &a);
   printf("Vpisi drugo vrednos");
   scanf("%f", &b);
   printf("%d + %f = %f\n", a, b, a+b);
   return 0;
}
```

C je občutljiv na tip podatkov. To pomeni, da moramo vrsto podatka navesti. To pomeni, da se moramo sami odločiti, kakšen tip podatka bo nosila spremenljivka. Vemo, da v Javascriptu nismo rabili napisati tipa spremenljivke, le var.

Tipi spremenljivk:

int Intager: Celoštevilski tip. Uporabimo formatno določilo %d

float Float: Realna števila. Uporabimo formatno določilo %f

long daljši int

double daljši float

3 Branje podatkov

Da nam program prebere podatek, uporabimo funkcijo:

```
scanf("formatno_dolocilo", &spremenljivka);
```

Vidimo, da moramo najprej deklarirati tip podatka, ki ga pričakuje operator Scanf. Potem pa določimo naslovni operator & in nato za njim spremenljivko, ki naj sprejme podatek.

4 Pisanje podatkov

Za pisanje podatkov uporabimo funkcijo:

```
printf("formatni_niz", izrazi)
```

Pomembne so tudi ubežne sekvence. To so \r \n \t, ki povejo, kaj se zgodi, ko se text izpiše. \n naredi novo vrstico(new line) po besedilu, \t je tabulator...

Tako v našem primeru, se a izpiše tam, kjer je njegov %d in b, kjer je %f ter vsota a+b tam, kjer je %f(glej izsek programske kode).

5 Funkcije

Funkcije deklariramo:

```
float imeFunkcije(){/*telo funkcije*/return 0;}
```

Opazimo, da funkcijo deklariramo kot float oz. funkcijo, ki vrne realno število. V resnici lahko funkcije definiramo kot karkoli hočemo, glede na to, kaj naj bi vrnila.

Prav tako vidimo, da glavna zanka, v kateri se koda izvaja, je main. v tej kodi se izvajajo vsi programi in funkcije. Tako se koda, ki je napisana tu notri, se prevede in spremeni v izvršilno kodo(executable).